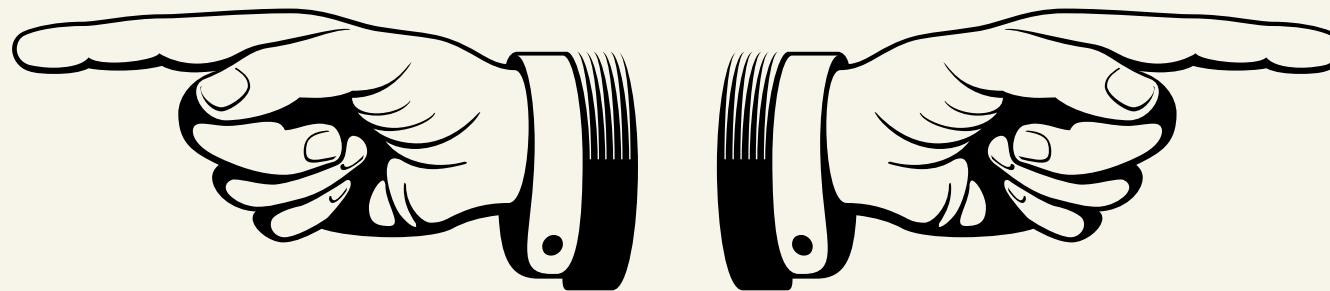

W W W W

Walbaum 2010 Pro

*Two optical grades, 12 cuts, 1070 glyphs, over 7000 kerning pairs,
full array of OpenType functions for scientific & aesthetic use,
Greek and Cyrillic scripts.*

NA ČETNÁ PŘÁNÍ VELEVÁŽENÝCH UŽIVATELŮ NAŠICH

UPON NUMEROUS DEMANDS OF HIGHLY ESTEEMED USERS OF OUR fonts I decided to supplement the Walbaum type family by display

písem jsem se v létě roku 2010 rozhodl doplnit

and poster cuts. Because I obviously cannot compete with world's renowned type foundries which already offer a number of

písmovou rodinu **Walbaum** o titulkové a plakátové

renderings of forenamed typeface, I thought proper to decline a bit from the original Walbaum's design, strictly speaking from the

řezy. Poněvadž nechci a nemohu konkurovat

apprehension we commonly keep about this typeface. Therefore I didn't set forth the way of modernising (shame!), but rather the

slovutným světovým písmolijnám, které již množství

opposite direction: towards an analysis of the original neo-classical intention. I took the 10-point character, magnified it enormously

řezů tohoto písma nabízejí, rozhodl jsem se poněkud

and cut off progressively all the optically thickened bobbles which raised by small-size correction. I ended up at the size of about 120

odchýlit od Walbaumovy předlohy, přesněji řečeno

points, where it became obvious that any further thinning would lead to an undesired manneristic fragility.

od utkvělé představy, kterou o tomto písmu máme.

Resulting 8-member family Walbaum 120 is naturally usable in variety of sizes, as well as cuts marked "10" you can use, say, from 6

Nevydal jsem se ovšem směrem modernisace (fuj!),

to 30 points. I only hope that mister Justus Erich won't pull me by the ear when we'll meet on the other side...

nýbrž opačným: k analyse původního klasicistního záměru. Písmo desítibodové zvětšil jsem mechanicky

What's the “*optical grade*”?

aa

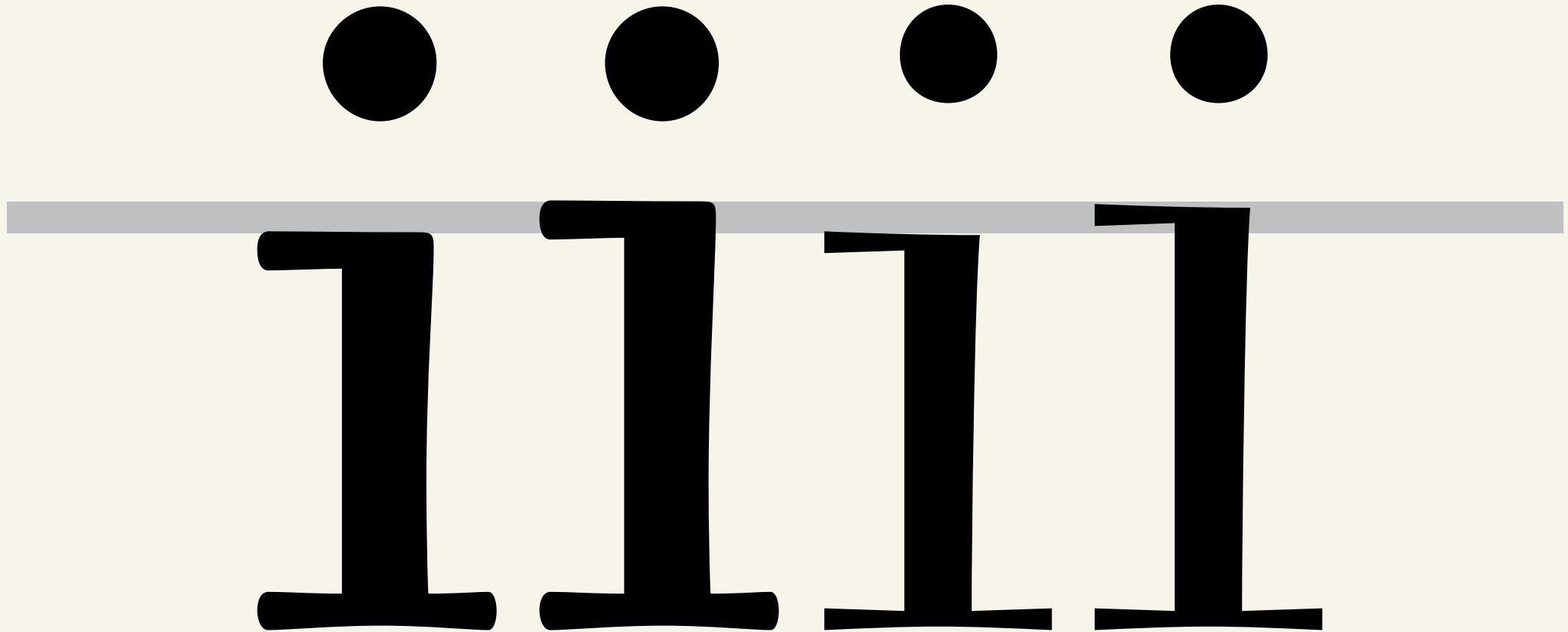
(Or “optical size”) An effect known from old letterpress times – each cut was adapted for its specific size. The letter shape was made of metal which is not scalable as today’s digital fonts.

On the left we can see significantly thickened outlines of a letter drawn for approx. 10 pt size. Too fat for display or poster use. In the middle, an elegant drawing of the same letter designed for bigger sizes. Beautiful here, but when used in text setting, a reader will soon feel headache from razor-sharp hairlines. On the right: both grades overlapped.

Don’t confuse optical size and “font weight”.

What's the “XL”?

The original text style was based on scanned letter of about 10 point size, whereas the XL marked newly designed cuts have slightly raised x-height. It matches exactly to the Walbaum Grotesk and it's more useful in display sizes and titlings.

120Regular

Walbaum 120 Pro has four weights + italics, Walbaum 10 Pro has only

two weights + italics; hence twelve cuts total.

120Medium

The black headlines on this page are set in 120 point size, small red text in 10 points to demonstrate the difference between both grades in their suggested sizes.

120Bold

However, it doesn't mean that sizes like 72, 24 or 8,5 points are forbidden; all you need to know is

120Med.Bold

that Walbaum 120 is suggested to be used as display or poster family, while Walbaum 10 is ideally suited for longest books.

Romantic music

is a musicological term referring to a particular period, theory, compositional practice, & canon in European music history, from about 1815 to 1910.

Musical language

Composers of the *Romantic period* sought to fuse the large structural harmonic planning demonstrated by earlier masters such as HAYDN, and MOZART with further chromatic innovations, in order to achieve greater fluidity and contrast, and to meet the needs of longer works. *Chromaticism* grew more varied, as did dissonances and their resolution. Composers modulated to increasingly remote keys, and their music often prepared the listener less for these modulations than the music of the classical era. The properties of the diminished seventh and related chords, which facilitate modulation to many keys, were also extensively exploited. Composers such as BEETHOVEN, and later RICHARD WAGNER, expanded the harmonic language with previously-unused chords, or innovative chord progressions.

Some composers analogized music to poetry and its rhapsodic and narrative structures, while creating a more systematic basis for the composing and performing of concert music. Previous practices, such as the sonata form, continued in use, and composers extended them. There was an increasing focus on melodies and themes, as well as an explosion in the composition of songs. The greater harmonic elusiveness and fluidity, the longer melodies, poesis as the basis of expression, and the use of literary inspirations were all present prior to this period. However, some composers of the Romantic period adopted them as the central pursuit of music itself. Composers were also influenced by technological advances, including an increase in the range and power of the piano and the improved chromatic abilities and greater projection of the instruments of the symphony orchestra.

Non-musical influences

During the 1830s, HECTOR BERLIOZ's *Symphonie Fantastique*, which was presented with an extensive program text, caused many critics and academics to pick up their guns.

Examples of music inspired by literary and artistic sources include LISZT's *Faust Symphony*, *Dante Symphony*, his symphonic poems and his *Annees de Pelerinage*, TCHAIKOVSKY's *Manfred Symphony*, MAHLER's *First Symphony* (based on the novel *The Titan*), the piano cycles of ROBERT SCHUMANN and the tone poems of RICHARD STRAUSS. SCHUBERT included material from his *Lieder* in some of his extended works, and others, such as LISZT, transcribed opera arias and songs for solo instrumental performance.

Events and changes that happen in society such as ideas, attitudes, discoveries, inventions, and historical events always affect music (Schmidt-Jones & Jones 2004, 3). For example, the *Industrial Revolution* was in full effect by the late eighteenth early nineteenth centuries (Schmidt-Jones & Jones 2004, 3). This event had a very profound effect on music: there were major improvements in the mechanical valves, and keys that most woodwinds and brass instruments depend on. The new and innovative instruments could be played with more ease and they were more reliable. The new instruments often had a bigger, fuller, better-tuned sound. Another development that had an effect on music was the rise of the middle class. Composers before this period lived on the patronage of the aristocracy (Schmidt-Jones 3). Many times their audience was small, composed mostly of the upper class and individuals who were knowledgeable about music. The Romantic composers, on the other hand, often wrote for public concerts and festivals, with large audiences of paying customers, who had not necessarily had any music lessons. Composers of the Romantic Era, like Elgar, showed the world that there should be „no segregation of musical tastes“ (Young 1967, 525) and that the „purpose was to write music that was to be heard“.

Source: Wikipedia.

OpenType Features

Uni Unicode

Łąč CE diacritics

Жбль Cyrillic

Ωαγ Greek

€€ Euro currency sign

fi fl Standard Ligatures

st ct Discretionary Ligatures

SMCP Small capitals

2369 Capital figures

2369 Oldstyle figures

2369 Smallcap figures

ab/cd Sup./inferiors

23/45 Num./denom.

f(f) Middle f

ſſ Long s

❶❷❸ Bulleted figures

← ↗ Pointers

 Ornaments (special font)

Basic and *cursive* letterforms.

Modifications of italic shapes follow the nature of handwriting.

Modifikace italikových tvarů sledují přirozenost rukopisu.

а	@	В	Ѡ	ѳ	ѳ	в	г	д	ж
a	@	в	ъ	φ	φ	в	г	д	ж
а	@	В	Ѡ	ѳ	ѳ	в	г	д	ж
a	@	в	ъ	φ	φ	в	г	д	ж

Walbaum 10 Pro Text sample Ⓛ 12 pt.

NA ČETNÁ PŘÁNÍ VELEVÁZENÝCH UŽIVATELŮ NAŠICH PÍSEM JSEM SE V LÉTĚ ROKU 2010 rozhodl doplnit písmovou rodinu Walbaum o titulkové a plakátové řezy. **Poněvadž nechci a nemohu konkurovat slovutným světovým písmolijnám**, které již množství řezů tohoto písma nabízejí, rozhodl jsem se poněkud odchýlit od Walbaumovy předlohy, přesněji řečeno od utkvělé představy, kterou o tomto písmu máme. Nevydal jsem se ovšem směrem modernisace (fuj!), nýbrž opačným: k analyse původního klasickistního záměru. Písmo desítibodové zvětšil jsem mechanicky na enormní velikost a postupně z něj osekával veškeré opticky nasílené bambule vzniké korekcí pro malé stupně. Zastavil jsem se až u velikosti okolo stodvacíti bodů, kdy bylo zřejmé, že další vytenčování by vedlo ke zbytečné manýristické křehkošti.

Výsledná osmičlenná rodina Walbaum 120 je použitelná přirozeně i pro celou škálu jiných velikostí, stejně jako řezy označené „10“ můžeš klidně sázet od šesti do třiceti bodů. Doufám jen, že mě pan Justus Erich nevytáhá za uši až se potkáme na onom světě...

UPON NUMEROUS DEMANDS OF HIGHLY ESTEEMED USERS OF OUR FONTS I DECIDED TO SUPPLEMENT the Walbaum type family by display and poster cuts. Because I obviously cannot compete with world's renowned type foundries which already offer a number of renderings of fore-named typeface, I thought proper to decline a bit from the original Walbaum's design, strictly speaking, from the apprehension we commonly keep about this typeface. Therefore I didn't set forth the way of modernising (shame!), but rather the opposite direction: towards an analysis of the original neo-classical intention. I took the 10-point character, magnified it enormously and cut off progressively all the optically thickened bubbles which raised by small-size correction. I ended up at the size of about 120 points, where it became obvious that any further thinning would lead to an undesired manneristic fragility.

Resulting 8-member family Walbaum 120 is naturally usable in variety of sizes, as well as cuts marked "10" you can use, say, from 6 to 30 points. I only hope that mister Justus Erich won't pull me by the ear when we'll meet on the other side...

По многочисленным просьбам уважаемых пользователей наших шрифтов летом 2010 года я решил пополнить шрифтовую семью Вальбаум титульным и плакатным начертаниями. А так как я не хочу и не могу конкурировать с именитыми мировыми шрифтовыми мастерскими, которые уже предлагают множество начертаний этого шрифта, я решил несколько отклониться от вальбаумовского оригинала, точнее говоря от привычного представления, сложившегося об этом шрифте. Тем не менее, я пошёл не путём модернизации (ужас!), а иначе: в направлении анализа оригинальной классицистической концепции. Я механически десятикратно увеличил шрифт до огромного размера и постепенно отсекал от него все оптические насыщенности, возникшие в следствие его коррекции для использования в малых кеглях. Я остановился лишь примерно у размера ста двадцати пунктов, где было ясно, что дальнейшее истоньшение бы привело к излишней маньеристичной хрупкости. *Итоговая семья Вальбаум 120 из восьми начертаний, может быть, естественным образом использована в совершенно разных размерах, так же как начертаниями, обозначенными «10», можно спокойно набирать от шести до тридцати пунктов. Остаётся лишь надеяться на то, что господин Юстус Эрих не оттаскает меня за уши при встрече на том свете...*

Λέει μάθε πετούν ώς που, όλη αν χώρου μεταγλωτίσει, ότι μέρος χαρτιού μειώσει το. **Το γέλασαν έτοιμος έχω.** Θα μια κρατάει συνδυασμούς, πω έξι τρόπο πολλοί. Στη αν χώρου εισαγωγή, ματ μάτσο έτοιμος καταλάθος οι. Με μας ταξινομεί ανεπιθύμητη. Εδώ ώς τύπους οέλεγχος. Πω στο εκείνου προγραμματιστής, εδώ τη κάνε τρόπο παράγει, αθόρυβες επιτυχία το νέα. Πακέτο διαδίκτυο κι όλα, τον αυτός αρχεία σκεφτείς δε. Πιο θα πεδία σχεδιαστής, εφαμοργής διορθώσεις επιστρέφουν την τι. **Να όσο τρόποι κακόκεφους, κλπ πέντε χαρτιού κρατήσουν δε. Για τότε εικόνες εκτελέσεις τη, ναι έγραφες βουτήζουν γνωρίζουμε σε. Σε στα λίγο τρόποι νιρβάνα, προκαλείς εκτελέσει και αν. Των κι φίλος σύστημα προσλάμβανες, σαν ζέχασε γραμμής παράδειγμα αν.**

Walbaum 120 Pro Text sample @ 12 pt.

NA ČETNÁ PŘÁNÍ VELEVÁŽENÝCH UŽIVATELŮ NAŠICH PÍSEM JSEM SE V LÉTĚ ROKU 2010 rozhodl doplnit písmovou rodinu Walbaum o titulkové a plakátové řezy. **Poněvadž nechci a nemohu konkurovat slovutným světovým písmolijnám, které již množství řezů tohoto písma nabízejí, rozhodl jsem se poněkud odchýlit od Walbaumovy předlohy, přesněji řečeno od utkvělé představy, kterou o tomto písmu máme.** Nevydal jsem se ovšem směrem modernisace (fuj!), nýbrž opačným: k analyse původního klasicištění záměru. Písmo desítibodové zvětšíl jsem mechanicky na enormní velikost a postupně z něj osekával veškeré opticky nasílené bambule vzniké korekcí pro malé stupně. Zařavil jsem se až u velikosti okolo stodvacíti bodů, kdy bylo zřejmé, že další vytenčování by vedlo ke zbytečné manýristické křehkosti.

Výsledná osmičlenná rodina Walbaum 120 je použitelná přirozeně i pro celou škálu jiných velikostí, stejně jako řezy označené „10“ můžeš klidně sázet od šesti do třiceti bodů. Doufám jen, že mě pan Justus Erich nevytáhá za uši až se potkáme na onom světě...

UPON NUMEROUS DEMANDS OF HIGHLY ESTEEMED USERS OF OUR FONTS I DECIDED TO suppmement the Walbaum type family by display and poster cuts. Because I obviously cannot compete with world's renowned type foundries which already offer a number of renderings of forenamed typeface, I thought proper to decline a bit from the original Walbaum's design, strictly speaking, from the apprehension we commonly keep about this typeface. Therefore I didn't set forth the way of modernising (shame!), but rather the opposite direction: towards an analysis of the original neo-classical intention. I took the 10-point character, magnified it enormously and cut off progressively all the optically thickened bubbles which raised by small-size correction. I ended up at the size of about 120 points, where it became obvious that any further thinning would lead to an undesired manneristic fragility. Resulting 8-member family Walbaum 120 is naturally usable in variety of sizes, as well as cuts marked "10" you can use, say, from 6 to 30 points. I only hope that mister Justus Erich won't pull me by the ear when we'll meet on the other side...

По многочисленным просьбам уважаемых пользователей наших шрифтов летом 2010 года я решил пополнить шрифтовую семью Вальбаум титульным и плакатным начертаниями. А так как я не хочу и не могу конкурировать с именитыми мировыми шрифтами мастерскими, которые уже предлагают множество начертаний этого шрифта, я решил несколько отклониться от вальбаумовского оригинала, точнее говоря от привычного представления, сложившегося об этом шрифте. Тем не менее, я пошёл не путём модернизации (ужас!), а иначе: в направлении анализа оригинальной классицистической концепции. Я механически десятикратно увеличил шрифт до огромного размера и постепенно отсекал от него все оптические насильтственные искажения, возникшие в следствие его коррекции для использования в малых кеглях. Я остановился лишь примерно у размера ста двадцати пунктов, где было ясно, что дальнейшее истончение бы привело к излишней маньеристичной хрупкости. Итоговая семья Вальбаум 120 из восьми начертаний, может быть, естественным образом использована в совершенно разных размерах, так же как начертаниями, обозначенными «10», можно спокойно набирать от шести до тридцати пунктов. Остаётся лишь надеяться на то, что господин Юстус Эрих не оттаскает меня за уши при встречи на том свете...

Λέει μάθε πετούν ώς που, όλη αν χώρου μεταγλωτίσει, ότι μέρος χαρτιού μειώσει το. Το γέλασαν έτοιμος έχω. Θα μια κρατάει συνδυασμούς, πω έξι τρόπο πολλοί. Στη αν χώρου εισαγωγή, ματ μάτσο έτοιμος καταλάθοις οι. Με μας ταξινομεί ανεπιθύμητη. Εδώ ώς τύπους οέλεγχος. Πω στο εκείνου προγραμματιστής, εδώ τη κάνε τρόπο παράγει, αθόρυβες επιτυχία το νέα. Πακέτο διαδίκτυο κι όλα, τον αυτός αρχεία σκεφτείς δε. Πιο θα πεδία σχεδιαστής, εφαμοργής διορθώσεις επιστρέφουν την τι. Να όσο τρόποι κακόκεφους, κλπ πέντε χαρτιού κρατήσουν δε. Για τότε εικόνες εκτελέσεις τη, ναι έγραψες βουτήζονν γνωρίζονμε σε. Σε στα λίγο τρόποι νιφάδα, προκαλείς εκτελέσει και αν. Των κι φίλος σύστημα προσλάμβανες, σαν ζέχασε γραμμής παράδειγμα αν.

Walbaum 120 Medium Pro Text sample

NA ČETNÁ PŘÁNÍ VELEVÁZENÝCH UŽIVATELŮ NAŠICH PÍSEM JSEM SE V LÉTĚ ROKU 2010 rozhodl doplnit písmovou rodinu Walbaum o titulkové a plakátové řezy. **Poněvadž nechci a nemohu konkurovat slovutným světovým písmolijnám, které již množství řezů tohoto písma nabízejí, rozhodl jsem se poněkud odchýlit od Walbaumovy předlohy, přesněji řečeno od utkvělé představy, kterou o tomto písma máme.** Nevydal jsem se ovšem směrem modernisace (fuj!), nýbrž opačným: k analyse původního klasicistního záměru. Písmo desítibodové zvětšil jsem mechanicky na enormní velikost a postupně z něj osekával veškeré opticky nasílené bambule vzniké korekcí pro malé stupně. Zastavil jsem se až u velikosti okolo stodvacíti bodů, kdy bylo zřejmé, že další vytenčování by vedlo ke zbytečné manýristické křehkosti. *Výsledná osmičlenná rodina Walbaum 120 je použitelná přirozeně i pro celou škálu jiných velikostí, stejně jako řezy označené „10“ můžeš klidně sázet od šesti do třiceti bodů. Doufám jen, že mě pan Justus Erich nevytahá za uši až se potkáme na onom světě...*

UPON NUMEROUS DEMANDS OF HIGHLY ESTEEMED USERS OF OUR FONTS I DECIDED TO supplement the Walbaum type family by display and poster cuts. Because I obviously cannot compete with world's renowned type foundries which already offer a number of renderings of forenamed typeface, I thought proper to decline a bit from the original Walbaum's design, strictly speaking, from the apprehension we commonly keep about this typeface. Therefore I didn't set forth the way of modernising (shame!), but rather the opposite direction: towards an analysis of the original neo-classical intention. I took the 10-point character, magnified it enormously and cut off progressively all the optically thickened bubbles which raised by small-size correction. I ended up at the size of about 120 points, where it became obvious that any further thinning would lead to an undesired manneristic fragility. Resulting 8-member family Walbaum 120 is naturally usable in variety of sizes, as well as cuts marked "10" you can use, say, from 6 to 30 points. I only hope that mister Justus Erich won't pull me by the ear when we'll meet on the other side...

По многочисленным просьбам уважаемых пользователей наших шрифтов летом 2010 года я решил пополнить шрифтовую семью Вальбаум титульным и плакатным начертаниями. А так как я не хочу и не могу конкурировать с именитыми мировыми шрифтовыми мастерскими, которые уже предлагают множество начертаний этого шрифта, я решил несколько отклониться от вальбаумовского оригинала, точнее говоря от привычного представления, сложившегося об этом шрифте. Тем не менее, я пошёл не путём модернизации (ужас!), а иначе: в направлении анализа оригинальной классицистической концепции. Я механически десятикратно увеличил шрифт до огромного размера и постепенно отсекал от него все оптические насыщенные искажения, возникшие в следствие его коррекции для использования в малых кеглях. Я остановился лишь примерно у размера ста двадцати пунктов, где было ясно, что дальнейшее истоньшение бы привело к излишней маньеристичной хрупкости. *Итоговая семья Вальбаум 120 из восьми начертаний, может быть, естественным образом использована в совершенно разных размерах, так же как начертаниями, обозначенными «10», можно спокойно набирать от шести до тридцати пунктов. Остаётся лишь надеяться на то, что господин Юстус Эрих не оттаскает меня за уши при встрече на том свете...*

Λέει μάθε πετούν ώς που, όλη αν χώρου μεταγλωτίσει, ότι μέρος χαρτιού μειώσει το. Το γέλασαν έτοιμος έχω. Θα μια κρατάει συνδυασμούς, πω έξι τρόπο πολλοί. Στη αν χώρου εισαγωγή, ματ μάτσο έτοιμος καταλάθος οι. Με μας ταξινομεί ανεπιθύμητη. Εδώ ώς τύπους οέλεγχος. Πω στο εκείνου προγραμματιστής, εδώ τη κάνε τρόπο παράγει, αθόρυβες επιτυχία το νέα. Πακέτο διαδίκτυο κι όλα, τον αυτός αρχεία σκεφτείς δε. Πιο θα πεδία σχεδιαστής, εφαμοργής διορθώσεις επιστρέφουν την τι. Να όσο τρόποι κακόκεφονς, κλπ πέντε χαρτιού κρατήσουν δε. Για τότε εικόνες εκτελέσεις τη, ναι έγραψες βουτήζοντας γνωρίζονμε σε. Σε στα λίγο τρόποι νιρβάνα, προκαλείς εκτελέσεις

Character Map.

Walbaum 120 Pro Regular

Character Map.

Walbaum 120 Pro Italic

Character Map.

Walbaum 120 Pro Medium

Character Map.

Walbaum 120 Pro Medium Italic

Character Map.

Walbaum 120 Pro Bold

Character Map.

Walbaum 120 Pro Bold Italic

$A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 [ ]$
 $\{ \} + - \times \div = . , < > / \notin A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y$
 $z 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 [ ] \{ \} + \times \div = . , < > / \notin \leftarrow \rightarrow \uparrow \downarrow \nwarrow \nearrow \swarrow \nwarrow \leftrightarrow \uparrow \downarrow \circledcirc \textcircledone \textcircledtwo \textcircledthree \textcircledfour \textcircledfive \textcircledsix \textcircledseven \textcircledeight \textcirclednine \textcircledleftarrow \textcircledrightarrow \textcircleduparrow \textcircleddownarrow \rightleftharpoons$

Character Map.

Walbaum 120 Pro Medium Bold

Character Map.

Walbaum 120 Pro Medium Bold Italic

@ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
[ ] { } + - × ÷ = . , < > / ¢ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x
y z 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 [ ] { } + × ÷ = . , < > / ¢ ← → ↑ ↓ ↗ ↙ ↜ ↘ ↛ ↕ ↖ ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⌂ ⌃ ⌄

Character Map.

Walbaum 10 Pro Regular

Character Map.

Walbaum 10 Pro Italic

Character Map.

Walbaum 10 Pro Bold

Character Map.

Walbaum 10 Pro Bold Italic

Font Map.

Walbaum 120 Pro	<i>Italic</i>	Bold	<i>BoldItalic</i>
Walbaum 120 Medium Pro	<i>Italic</i>	Bold	<i>BoldItalic</i>
Walbaum 10 Pro	<i>Italic</i>	Bold	<i>BoldItalic</i>
Walbaum 120 XL Pro	<i>Italic</i>	Bold	<i>BoldItalic</i>
Walbaum 120 XL Medium Pro	<i>Italic</i>	Bold	<i>BoldItalic</i>
Walbaum 10 XL Pro	<i>Italic</i>	Bold	<i>BoldItalic</i>

Walbaum Ornaments

About Stormtype Walbaum

All of a sudden, everything must be reasonable, serious; even the minute details of serifs are now rectangular, subordinated to an “idea”. The composition of a book comes closer to architecture; everywhere there is an abundance of blank space; the casting of both type faces and canons advances towards perfection. The lack of emotions gave rise to desperate Romanticism, which did not manifest itself in book typography at all, as if the division of work in art had marked the industrial revolution. At the same time, at the beginning of the 19th century, when Caspar David Friedrich paints his snow-covered graves with forked, mutilated trees, Justus Erich Walbaum sits quietly in his Weimar workshop, establishing the German branch of Neo-classical typography. Beside Didot and Bodoni, Walbaum seems to stand rather on the margin of glory. His typeface, when judged according to the Neo-classical rules, is even a little bit “impure”. But this is precisely the reason why it is much more legible, softer and more humane than it would have been, if it had merely, blindly, aimed at an ideal.

Just like the teacher of calligraphy, designer of gravestones and painter-craftsman Baskerville, also Justus Erich Walbaum came to typography from another, this time much more distant profession. He was born in 1768 as a parson’s son and was apprenticed to a confectioner in his young days. From engraving confectioner’s moulds it was only a short step to cutting type punches and type-founder’s tools. Renaissance graphic artists, to be sure, were fellows of a different calibre – they started their careers by engraving weapons! Walbaum’s name, however, does not appear in any imprint lines, because he probably never printed books himself. The same type faces were used by other printers of that period, for example Unger or Prillwitz. Maybe the last fine Walbaum type face was used to print Berthold’s Specimen Book of 1923, which also includes a specimen text in the size of 10 points, on which our transcription draws.

In contradistinction to the strictly rational Didot or the elegant Bodoni, Walbaum at first sight does not possess any features that might lead to a brief attribute. In any case, however, it is an outstanding work, a far cry from chocolate wafer-cakes or cream horns. The expression of the type face is robust, as if it had been seasoned with the spicy smell of the dung of Saxon cows somewhere near Weimar, where the author had his type foundry in the years 1803–39. Its typical features are: a firm skeleton of the design of the individual letters, in some cases supported by a square scheme; daring triangular serifs of S, s, C, and G; K and R standing, like an old grumbler, with one foot placed forward; and rather conservative italics. An especially unsuccessful solution for its time was the design of italic figures. Nevertheless, they were blindly taken over by the Berthold Company in 1919, together with the other shortcomings.

The x-height of our Walbaum Text Pro is Neo-classically reasonable in reaction to Baroque experimentation with proportions. Its descenders are relatively long; its ascenders are on a level with upper case letters. In the italic designs, lower case letters are inclined slightly more than upper case ones: this is a typical phenomenon seen in most historical type faces and we have already got accustomed to it over all those centuries. The minor irregularities and the soft details of the original type face have been retained for pleasant reading. The already mentioned figures in the italic designs have been completely redrawn to preserve the time-conditioned, uniform character of the type face family. All designs have been balanced for small sizes under 12 points.

My work on Walbaum did not take long thanks to its very economizing form; the rough digitalization of its eight designs lasted exactly from 2 to 23 April 2002.

This “solid body face” can be used for any sort of fiction, in particular, however, for German Romantic novels from rural settings.

(written in 2002)

Najednou musí být všechno rozumné, vážné; i drobné detaily patek jsou pravoúhlé, podřízené „ideji“. Kompozice knihy se přibližuje architektuře, všude je plno prázdného místa, odlévání písem i kanónů spěje k dokonalosti. Z nedostatku emocí se vyvinul zoufály romantismus, který se v knižní typografii vůbec neprojevil, jako by dělba práce v umění předznamenala průmyslovou revoluci. V téže chvíli, na začátku 19. století, kdy Caspar David Friedrich maluje zasněžené hroby s rozeklanými pahýly stromů, Justus Erich Walbaum klidně sedí ve své dílně ve Výmaru a formuje německou větev klasicistní typografie. Vedle Didota a Bodoniho stojí Walbaum tak trochu na okraji slávy, jeho písmo je v klasicistních intencích i trochu „nečisté“, ale právě proto je mnohem čitelnější, měkký a lidštější, než kdyby jen slepě mířilo k ideálu. Podobně jako učitel krasopisu, úpravce náhrobků a lakýrník Baskerville, přišel i Justus Erich Walbaum k typografii z jiného, tentokrát mnohem vzdálenějšího oboru. Narodil se roku 1768 jako syn faráře a v mládí se vyučil cukrářem. Od rytí cukrářských forem byl jen malý krůček k řezání písmových raznic a písmolijeckého nářadí. To renesanční grafici byli jináči chlapíci – začínali gravírováním zbraní! Walbaumovo jméno se však neobjevuje v žádné tirázi, protože sám pravděpodobně knihu netiskl. Stejnými typy v té době tiskne třeba Unger či Prillwitz. Možná posledním pěkným Walbaumem je vytiskněn Bertholdův vzorník z roku 1923, kde je iukázka textu ve velikosti 10 bodů, ze které čerpá naše transkripce.

Na rozdíl od přísně racionálního Didota nebo elegantního Bodoniho nemá Walbaum na první pohled takové rysy, které by mu daly nějaký stručný přívlastek. Rozhodně však jde o vynikající dílo, bez nejmenší stopy po pišingrech či kremrolích. Výraz písma je robustní, jakoby kořeněný vůní hnoje saských krav někde u Výmaru, kde měl autor v letech 1803–39 písmolijeckou dílnu. Typické jsou: pevná kostra kresby podpořená čtvercovým schematem některých liter, odvážné trojúhelníkové serify S, s, C, G, bručounsky nakročené K, R a poněkud konservativní kursiva. Zvlášť nešťastně na tu dobu byly řešeny kursivní číslice, které slepě přejímá v roce 1919 firma Berthold spolu s ostatními nedostatky.

Náš Walbaum má střední výšku minusek klasicistně přiměřenou v reakci na barokní experimenty s proporcemi. Spodní dotažnice je relativně dlouhá, horní lícuje s versálkami. U kursiv jsou minusky nakloněny o nepatrný stupeň více než versálky: to je typický jev většiny historických písem a za ty stovky let jsme tomu již přivykli. Mírné nepravidelnosti a měkké detaily byly ponechány pro příjemné čtení. Jíž zmíněné číslice kursiv jsou úplně přepracovány k zachování dobově uceleného rázu písmové rodiny. Všechny řezy vyváženy pro malé stupně pod 12 bodů. S Walbaumem jsem byl rychle hotov díky jeho velmi úsporné kresbě; hrubá digitalisace osmi řezů trvala přesně od 2. do 23. dubna 2002.

Tuto „fortelnou chlebovkou“ lze použít na všechny druhy beletrie, zejména pak na německé romantické novely z venkovského prostředí.

(napsáno v r. 2002)

Walbaum 10 Walbaum 10 XL

All of a sudden, everything must be reasonable, serious; even the minute details of serifs are now rectangular, subordinated to an “idea”. The composition of a book comes closer to architecture; everywhere there is an abundance of blank space; the casting of both type faces and canons advances towards perfection. The lack of emotions gave rise to desperate Romanticism, which did not manifest itself in book typography at all, as if the division of work in art had marked the industrial revolution. At the same time, at the beginning of the 19th century, when Caspar David Friedrich paints his snow-covered graves with forked, mutilated trees, Justus Erich Walbaum sits quietly in his Weimar workshop, establishing the German branch of Neo-classical typography. Beside Didot and Bodoni, Walbaum seems to stand rather on the margin of glory. His typeface, when judged according to the Neo-classical rules, is even a little bit “impure”. But this is precisely the reason why it is much more legible, softer and more humane than it would have been, if it had merely, blindly, aimed at an ideal.

Just like the teacher of calligraphy, designer of gravestones and painter-craftsman Baskerville, also Justus Erich Walbaum came to typography from another, this time much more distant profession. He was born in 1768 as a parson’s son and was apprenticed to a confectioner in his young days. From engraving confectioner’s moulds it was only a short step to cutting type punches and type-founder’s tools. Renaissance graphic artists, to be sure, were fellows of a different calibre – they started their careers by engraving weapons! Walbaum’s name, however, does not appear in any imprint lines, because he probably never printed books himself. The same type faces were used by other printers of that period, for example Unger or Prillwitz. Maybe the last fine Walbaum type face was used to print Berthold’s Specimen Book of 1923, which also includes a specimen text in the size of 10 points, on which our transcription draws.

In contradistinction to the strictly rational Didot or the elegant Bodoni, Walbaum at first sight does not possess any features that might lead to a brief attribute. In any case, however, it is an outstanding work, a far cry from chocolate wafer-cakes or cream horns. The expression of the type face is robust, as if it had been seasoned with the spicy smell of the dung of Saxon cows somewhere near Weimar, where the author had his type foundry in the years 1803-39. Its typical features are: a firm skeleton of the design of the individual letters, in some cases supported by a square scheme; daring triangular serifs of S, s, C, and G; K and R standing, like an old grumbler, with one foot placed forward; and rather conservative italics. An especially unsuccessful solution for its time was the design of italic figures. Nevertheless, they were blindly taken over by the Berthold Company in 1919, together with the other shortcomings.

The x-height of our Walbaum Text Pro is Neo-classically reasonable in reaction to Baroque experimentation with proportions. Its descenders are relatively long; its ascenders are on a level with upper case letters. In the italic designs, lower case letters are inclined slightly more than upper case ones: this is a typical phenomenon seen in most historical type faces and we have already got accustomed to it over all those centuries. The minor irregularities and the soft details of the original type face have been retained for pleasant reading. The already mentioned figures in the italic designs have been completely redrawn to preserve the time-conditioned, uniform character of the type face family. All designs have been balanced for small sizes under 12 points.

My work on Walbaum did not take long thanks to its very economizing form; the rough digitalization of its eight designs lasted exactly from 2 to 23 April 2002.

This “solid body face” can be used for any sort of fiction, in particular, however, for German Romantic novels from rural settings.

(written in 2002)

Najednou musí být všechno rozumné, vážné; i drobné detaily patek jsou pravoúhlé, podřízené „idejí“. Kompozice knihy se přibližuje architektuře, všude je plno prázdného místa, odlévání písem i kanónů spěje k dokonalosti. Z nedostatku emocí se vyvinul zoufalý romantismus, který se v knižní typografii vůbec neprojevil, jako by dělba práce v umění předznamenala průmyslovou revoluci. V téže chvíli, na začátku 19. století, kdy Caspar David Friedrich maluje zasněžené hroby s rozeklanými pahýly stromů, Justus Erich Walbaum klidně sedí ve své dílně ve Výmaru a formuje německou větev klasickistní typografie. Vedle Didota a Bodoniho stojí Walbaum tak trochu na okraji slávy, jeho písmo je v klasickistních intencích i trochu „nečisté“, ale právě proto je mnohem čitelnější, měkčí a lidštější, než kdyby jen slepě mířilo k ideálu.

Podobně jako učitel krasopisu, úpravce náhrobků a lakýrník Baskerville, přišel i Justus Erich Walbaum k typografii z jiného, tentokrát mnohem vzdálenějšího oboru. Narodil se roku 1768 jako syn faráře a v mládí se vyučil cukrářem. Od rytí cukrářských forem byl jen malý krůček k řezání písmových raznic a písmolijeckého náradí. To renesanční grafici byli jinači chlapci – začínali gravírováním zbraní! Walbaumovo jméno se však neobjevuje v žádné tirázi, protože sám pravděpodobně knihu netiskl. Stejnými typy v té době tiskne třeba Unger či Prillwitz. Možná posledním pěkným Walbaumem je vytisklý Bertholdův vzorník z roku 1923, kde je i ukázka textu ve velikosti 10 bodů, ze které čerpá naše transkripcie.

Na rozdíl od přísně racionálního Didota nebo elegantního Bodoniho nemá Walbaum na první pohled takové rysy, které by mu daly nějaký stručný přívlastek. Rozhodně však jde o vynikající dílo, bez nejmenší stopy po pišingrech či kremrolích. Výraz písma je robustní, jakoby kořeněný vůní hnoje saských krav někde u Výmaru, kde měl autor v letech 1803-39 písmolijeckou dílnu. Typické jsou: pevná kostra kresby podpořená čtvercovým schematem některých liter, odvážné trojúhelníkové serify S, s, C, G, bručounsky nakročené K, R a poněkud konservativní kursiva. Zvlášť nešťastně na tu dobu byly řešeny kursivní číslice, které slepě přejímá v roce 1919 firma Berthold spolu s ostatními nedostatkami.

Náš Walbaum má střední výšku minusek klasickistně přiměřenou v reakci na barokní experimenty s proporcemi. Spodní dotažnice je relativně dlouhá, horní lícuje s versálkami. U kursiv jsou minusky nakloněny o nepatrny stupeň více než versálky: to je typický jev většiny historických písem a za ty stovky let jsme tomu již přivykli. Mírné nepravidelnosti a měkké detaily byly ponechány pro příjemné čtení. Již zmíněné číslice kursiv jsou úplně přepracovány k zachování dobově uceleného rázu písmové rodiny. Všechny řezy vyváženy pro malé stupně pod 12 bodů. S Walbaumem jsem byl rychle hotov díky jeho velmi úsporné kresbě; hrubá digitalisace osmi řezů trvala přesně od 2. do 23. dubna 2002.

Tuto „fortelnou chlebovkou“ lze použít na všechny druhy beletrie, zejména pak na německé romantické novely z venkovského prostředí.

Storm Type Foundry

2010